Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

Φούσκωσε ἀπὸ τὴν ὑγρασία ἡ πόρτα καὶ δὲν πάει 'ς τὴν ἁρμογή της. Σκέβρωσε τὸ καπάκι τοῦ κουτιοῦ καὶ χάσκει ἡ ἁρμογή.

ἁρμοδεσιὰ ἡ, (Ἑβδομαδ. Τύπ. 28 Ἰουλίου 1934).
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἁ ρ μ ὸ ς* καὶ **δ ε σ ι ὰ* < *δ έ σ ι*.
Ἁρμός: *Δὲν ἤτανε τὸ κορμὶ καθ' ἑαυτοῦ ποῦ χόρευε... κάθε ἁρμοδεσιά, κάθε στρογγυλάδα καὶ κάθε γωνίτσα.*

ἁρμόδιος ἐπίθ. λόγ. σύνηθ.
Τὸ ἀρχ. ἐπίθ. *ἁ ρ μ ό δ ι ο ς*.
1) Εὔθετος, κατάλληλος, πρόσφορος σύνηθ.: *Καιρὸς ἁρμόδιος νὰ τὸ κάνωμε - νὰ φύγωμε* κτλ. *Βρῆκα τὴν ἁρμοδία στιγμὴ νὰ τὸ πῶ. Ἡ στιγμὴ δὲν ἦτο ἁρμοδία νὰ μιλήσω.* **2)** Ὁ ἐν οἱαδήποτε ὑπηρεσίᾳ, δημοσίᾳ ἢ ἰδιωτικῇ, ἔχων τὴν ἐξουσίαν ἢ τὸ καθῆκον νὰ ἀσκῇ τι ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς δικαιοδοσίας, τὰ ὁποῖα καθορίζονται ὑπὸ νόμου ἢ διατάξεως ἢ συνηθείας σύνηθ.: *Ἐγὼ εἶμαι ἁρμόδιος νὰ τὸ κάμω* (ἡ ἐκτέλεσίς του ἀνήκει εἰς τὰ ἰδικά μου καθήκοντα). *Νὰ βρῆς τὸν ἁρμόδιο γιὰ νὰ μπορέσῃς νὰ κάνῃς τὴ δουλειά σου.*

ἁρμοζούμι τό, Μακεδ. (Θεσσαλον.) *ἁρμουζούμ'* Θρᾴκ. Μακεδ. (Βλάστ. κ.ἀ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) *ἁρμόζ'μο* Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ.) *ἁρμόζ'μου* Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἅ ρ μ η* καὶ *ζ ο υ μ ί*. Περὶ τοῦ τύπ. *ἁ ρ μ ό ζ' μ ο* (ἐκ τοῦ ἀμαρτ. *ἁ ρ μ ό ζ ο υ μ ο*) παρὰ τὸ *ἁ ρ μ ο ζ ο ύ μ ι* πβ. ΓΧατζιδ. ΜΝΕ 2,170 κέξ. 179 κέξ.
Ὁ ζωμὸς τῆς *ἁ ρ μ α ι ᾶ ς*, ὃ ἰδ. Συνών. *ἁ ρ μ α ι ο ζ ο ύ μ ι, ἁ ρ μ ό ζ ω μ ο ς*.

ἁρμόζω λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ. Κοτύωρ.) *ὁρμόζω* Πελοπν. (Γέρμ.)
Τὸ ἀρχ. *ἁ ρ μ ό ζ ω*.
1) Μετβ. συνάπτω, συνδέω Ζάκ. κ.ἀ. Ἀμτβ. προσαρμόζομαι, συναρμόζομαι, εὐαρμοστῶ Ἄνδρ. Πελοπν. (Γέρμ.): *Ὄρμοζένε τὸ ἕνα ξύλο μὲ τ' ἄλλο. Δὲν ὁρμόζει τοῦτο τὸ ξύλο σὲ 'κεῖνο* Γέρμ. **2)** Τοποθετῶ καλῶς, προσαρμόζω ΑΚαρκαβίτσ. Ἀρχαιολόγ. 59: *Ἦρθε τὸ κιάλι 'ς τὸ χέρι του, τὸ ἅρμοσε 'ς τὰ μάτια του, κοίταξε καλά.* **3)** Κλείω Πόντ. (Κοτύωρ.) **4)** Ἀπροσ. προσήκει, ἁρμόζει λόγ. κοιν. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Ἁρμόζει νὰ πάς νὰ τὸν δῇς. Δὲν ἁρμόζει νὰ τὸ κάνῃς. Δὲ σοῦ ἁρμόζει ἐσένα νὰ πῇς τέτοιο πρᾶμα* κοιν. *Δὲν ὁρμόζει σὲ 'κείνονε τέτοιο πρᾶμα* Γέρμ. Συνών. *π ρ έ π ε ι, τ α ι ρ ι ά ζ ε ι*.
Πβ. *ἁ ρ μ ώ ν ω*.

ἁρμόζωμος ὁ, Α. Ρουμελ. (Στενήμαχ.) *ἁρμόζ'μους* Θεσσ. Μακεδ. (Βελβ. Βλάστ. Κοζ. Σιάτ. κ.ἀ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἅ ρ μ η* καὶ *ζ ω μ ό ς*.
Ἁ ρ μ ο ζ ο ύ μ ι, ὃ ἰδ.

ἁρμοκόβω Πελοπν. (Γέρμ.) Μέσ. *ἁρμοκόβομαι* Ἤπ. Πελοπν. (Λακων.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἁ ρ μ ὸ ς* καὶ τοῦ ρ. *κ ό β ω*.
1) Προξενῶ σωματικὴν κόπωσιν καὶ χαύνωσιν Πελοπν. (Γέρμ.): *Τὸ ξενύχτι ἁρμοκόβει. Οἱ ἀγρύπνιες ἁρμοκόβουν.* Καὶ μέσ. αἰσθάνομαι ἕνεκα κοπώσεως ἢ ψύξεως πόνους εἰς τὰς ἀρθρώσεις τοῦ σώματος Ἤπ. Πελοπν. (Λακων.) Πβ. *ἁ ρ μ ε λ ο κ ό β ο μ α ι*. **2)** Μέσ. ὑφίσταμαι ψύξιν, κρυολογῶ (διότι ἐκ κρυολογήματος αἰσθάνεταί τις ἀτονίαν εἰς τὰς ἀρθρώσεις) Πελοπν. (Λακων.)

ἁρμοκομμάρα ἡ, Πελοπν. (Γέρμ.) κ.ἀ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἁ ρ μ ὸ ς* καὶ *κ ο μ μ ά ρ α*.
Σωματικὴ ἀδυναμία, ἀποχαύνωσις ἔνθ' ἀν.: *Ἔχω μία ἁρμοκομμάρα σήμερα καὶ δὲ μπορῶ νὰ κάμω τίποτα, δὲν ἔχω ὄρεξι οὔτε νὰ σειστῶ.* Συνών. *ἀ ν α π ο κ α ρ ω μ ά ρ α, ἀ π ο κ α ρ ω μ ά ρ α*.

ἁρμολάχανο τό, *Λεξ.* Λάουνδ. Μπριγκ. Δημητρ. *ἁρμουλάχανου* Θρᾴκ. (Αἶν.) Μακεδ. (Καταφύγ.)
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἅ ρ μ η* καὶ *λ ά χ α ν ο*.
Κράμβη διατηρουμένη ἐντὸς ἅλμης. Συνών. *ἁ ρ μ α ι ά, ἁ ρ μ υ ρ ο λ ά χ α ν ο, λ α χ α ν α ρ μ α ι ά*.

ἁρμολείχω Πελοπν. (Μάν.)
Ἐκ τοῦ οὐσ. *ἁ ρ μ ὸ ς* καὶ τοῦ ρ. *λ ε ί χ ω*.
Διαρρέω, στάζω, ἐπὶ πραγμάτων: *Τὸ βαρέλλι - ὁ κουβᾶς ἁρμολείχει.*

ἁρμολόγημα τό, Θρᾴκ. *ἁρμολόημα* Ἄνδρ. Νάξ.
Ἐκ τοῦ ρ. *ἁ ρ μ ο λ ο γ ῶ*.
1) Ἡ ἐργασία τοῦ ἁρμολογοῦντος τοῦ θέτοντος λάσπην εἰς τὰς ρωγμὰς καὶ τὰ καινὰ ἐν γένει διαστήματα τοίχου Ἄνδρ. Νάξ. **β)** Ἡ ὕλη διὰ τῆς ὁποίας γίνεται ἡ πλήρωσις τῶν ρωγμῶν τοίχου Νάξ. **2)** Ἡ ἐξέτασις τῶν ἁρμῶν πλοίου Θρᾴκ.

ἁρμολογῶ Θρᾴκ. Σῦρ. (Ἑρμούπ.) *ἁρμολοῶ* Ἄνδρ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.)
Τὸ μεταγν. *ἁ ρ μ ο λ ο γ ῶ* = συναρμολογῶ, συναρμόζω.
1) Θέτω λάσπην εἰς τὰς ρωγμὰς τοίχου Ἄνδρ. Νάξ. Πελοπν. (Λακων.) **2)** Πελεκῶν ἀφαιρῶ τὸν ἁρμόν, ἤτοι τὸ ἄχρηστον μέρος τοῦ ναυπηγησίμου ξύλου Σῦρ. (Ἑρμούπ.) **3)** Παρατηρῶ, ἐξετάζω τοὺς ἁρμοὺς πλοίου Θρᾴκ.

ἁρμόλυσσα ἡ, *Λεξ.* Αἶν.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἅ ρ μ η* καὶ *λ ύ σ σ α*.
Ἅλμη ἔχουσα πολὺ ἅλας καὶ μεταφ. ἐπὶ φαγητοῦ πολὺ ἁλμυροῦ. Πβ. *λ ύ σ σ α*.

ἁρμονία ἡ, Ἄνδρ. Ἀπουλ. (Καλημ.)
Τὸ ἀρχ. οὐσ. *ἁ ρ μ ο ν ί α*.
1) Κανονικὴ ἁρμογὴ πραγμάτων, λίθων, ξύλων κτλ. Ἄνδρ.: *Λείπει ἡ ἁρμονία.* **2)** Μουσικὴ συμφωνία Ἀπουλ. (Καλημ.): *Κούετο μία ὥραια ἁρμονία.*

ἁρμονικὰ ἐπίρρ. λόγ. σύνηθ.
Ἐκ τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. *ἁ ρ μ ο ν ι κ ό ς*.
Μὲ ὁμόνοιαν: *Ζῇ ἁρμονικὰ τὸ ἀντρόγυνο. Ζοῦν ἁρμονικὰ οἱ συννυφάδες.*

ἁρμόνικα ἡ, σύνηθ.
Ἰταλ. *a r m o n i c a*.
Εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου πνευστοῦ. Συνών. *φ υ σ α ρ μ ό ν ι κ α*.

ἁρμοπαρέλα ἡ, Σίφν.
Ἀγνώστου ἐτύμου.
Ἐργατικότης, φιλοπονία: *Παναγιά, ἰδ' ἁρμοπαρέλα ποῦ τὴν ἔει, στιγμὴ δὲ στέτσει.*

ἁρμοπονία ἡ, ἀμάρτ. *ὁρμοπονία* Κύπρ.
Ἐκ τῶν οὐσ. *ἁ ρ μ ὸ ς* καὶ *π ό ν ο ς*.
Ὁ πόνος τὸν ὁποῖον αἰσθάνεταί τις εἰς τὰς ἀρθρώσεις τοῦ σώματος ἐξ ἀθρίτιδος ἢ ρευματισμοῦ: *Ἔν' ἄρρωστος, ἔσει ὁρμοπονίες.*

ἁρμὸς ὁ, κοιν. καὶ Πόντ. (Ἀμισ. Κερασ. Οἰν. Χαλδ.) *ἁρμὸ* Τσακων. *ὁρμὸς* Κάρπ. Κύπρ. Μεγίστ. Νίσυρ. Πελοπν. (Λακων.) Ρόδ. (καὶ *ἁ ρ μ ὸ ς*) *οὐρμὸς* Μακεδ. (Χαλκιδ. κ.ἀ.) Πληθ. *ὁρμὰ* τά. Κύπρ.
Τὸ ἀρχ. οὐσ. *ἁ ρ μ ό ς*.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ